

Geronimo Stilton

EL
MISTERI
DEL
VIOLÍ DESAPAREGUT

Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL MISTERI DEL VIOLÍ DESAPAREGUT

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta d'Andrea da Rold (disseny) - Andrea Cavallini (color)

Disseny gràfic: Andrea Cavallini / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història d'Ivan Bigarella (disseny) i Daria Cerchi (color)

Coordinació artística de Roberta Bianchi

Assistència artística de Lara Martinelli i Andrea Alba Benelle

Disseny gràfic de Michela Battaglin i Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il mistero del violino scomparso*

Traducció de David Nel-lo

© 2016, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,

20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2017, Editorial Planeta S. A.

© 2017, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: gener del 2017

ISBN: 978-84-9137-149-6

Dipòsit legal: B. 21.663-2016

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

ÍNDEX

- Stilton! Stiltoon! Stilttoon! 7
- Toca el dos! Toca el doos!
Toca el dooos! 16
- Benvingut a Castellcalavera! 23

- Foraaa les potes del meeeu violíí! 34
- Les tres proves del violinista de malson! 41
- La primera prova del violinista de malson 48

- La segona prova del violinista de malson 57
- La tercera prova del violinista de malson 65

- Una nit de malson! 72
- Tot a punt per a l'assaig general! 78
- On és el *meeeeu tresoor*, Stiltoon?!

82

- Una cursa contra rellotge 88
- Un misteriós passatge secret 98

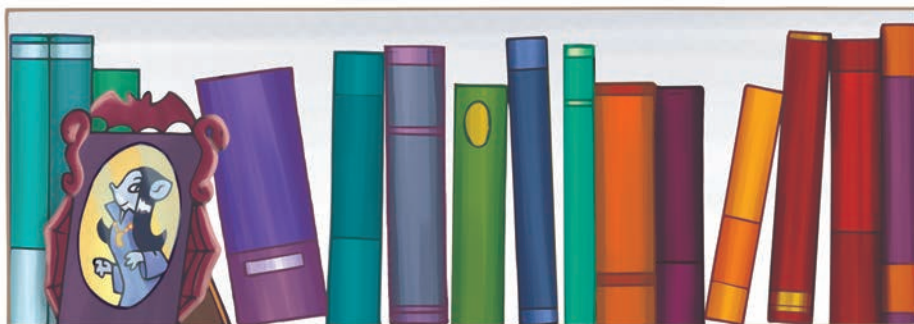
98

- Tot va bé si acaba bé! 104
- El Concurs de Serenates de Malson 110

104

110

STILTON! STILTOON! STILTOOON!

Era un dia **ventós** de tardor a Ratalona i el vent bufava amb ímpetu, alçant remolins de **FULLES SEQUES**...

Aquell matí vaig anar a la redacció molt d'hora. Volia avançar la feina per poder arribar a l'auditori a temps per al concert de l'any: una vetllada amb l'**Orquestra Nacional** de l'Illa dels Ratolins!

Però m'heu de perdonar, me'n descuidava, encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i sóc el director de *L'Eco del*

Rosegador, el **diari** més famós de l'Illa dels Ratolins.

Vaig obrir la porta de la redacció, xiulant feliç, però Ratisa, la meva secretària, va xisclar:

—Senyor Stilton, per fi ha arribat! Hem rebut **MIL TRES-CENTS VINT-I-SIS MISSATGES** (o eren mil tres-cents vint-i-set? Uf...) dels lectors adreçats al correu electrònic «Tu també ho pots preguntar a *L'Eco del Rosegador*»!

—**Escarritx!** —vaig balbucejar—.

No aconseguiré respondre'ls tots... No podria **DISTRIBUIR-LOS** entre els redactors?

—És el que he fet, senyor Stilton —va respondre Ratisa—. Aquests són els missatges per a **VOS-**

**TÈ, NOMÉS PER A VOSTÈ, ÚNICA-
MENT PER A VOSTÈ**, en pelatge i bi-

gotis! Els altres ja els he repartit!

Amoïnat, em vaig dirigir al meu despatx, però em va sortir al pas el meu cosí Martin Gala, endrapant un formatge **PROVOLONE**, i em va dir:

—Geronimet, vull parlar amb tuuu!

Mmm, d'ençà que li havia confiat la secció de

cuina **Ratolins a**

taula, en feia de se-

ques i de verdes... Vés a

saber què havia passat

aquesta vegada.

Martin Gala va **BRAMAR**:

—Atura't, Geronimet!

Abans d'entrar al des-

patx, et volia dir que... que... que... ehem...

aquella fàbrica de formatges, La Més Cremosa,

ens ha enviat un **MUNT** de mostres de

formatges... Però **MOLTES**, eh? **MOLTÍS-**

STILTON! STILTOON! STILTOOON!

SIMES... vull dir, en definitiva, un camió sen-
cer i...

Jo continuava cap al meu despatx:

—Ah, sí, és veri...

Però no vaig ni poder acabar la frase, perquè
vaig ensopegar amb **UN PROVOLONE!**

ESCARITXI!

Tenia tot el meu **despatx**... ple a vessar de formatgets *provolone*!

Llavors vaig moure les potes per mantenir-me en equilibri...

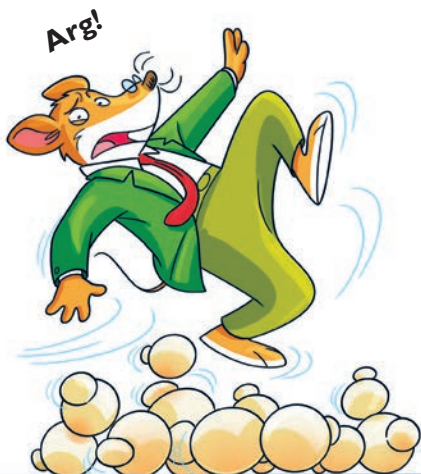
1 Mentre els *provolones* **rodolaven**, **rodolaven** i **rodolaven**...

2 Vaig relliscar i... **PAM!**

3 Vaig anar a petar a terra!

Després vaig cridar:

— **Ai, ai, ai... Per què, per què, per què m'ha de passar tot a mi?**

Martin Gala va **riure**:

—*Geronimet, gamarús, t'ha sortit un bon nyan-nyo! Però no et queixis: he intentat aturar-te...*

—Però què hi fan tots aquests formatges al terra del meu despatx? —vaig cridar.

Ell es va llepar els **bigotis bigotis**:

—*Geronimet, els he amagat al teu despatx per evitar que algú altre se'ls cruspís d'amagat. Que són bons, els provolones,*

NYAM, NYAM!

—Martin Gala, no te'ls pots menjar tots tu, els has de compartir amb els altres col·laboradors de *L'Eco del Rosegador*! —vaig sospirar.

Martin Gala va **esbufegar**:

—Uf, no s'hi val, cosinet!

Vaig seure a l'escriptori per anotar a l'ordinador la llista de **COSES QUE HAVIA DE FER**.

Em vaig escurar el coll:

—Programa del dia:

- ① Respondre les preguntes dels lectors.
- ② Distribuir els formatges *provolone* entre els *col·laboradors...*

Però l'ordinador ho va entendre tot al revés i va començar a enviar una ràfega de **MISSATGES**:
Col·laboradors provolone! Responeu vosaltres a les preguntes dels lectors!

Vaig cridar:

—Escarritx, **QUIN RIDÍCUL!**

Per què, Per què,
Per què
m'ha de passar
tot a mi?

Estava pitjant desesperadament els botons per intentar aturar l'ordinador, quan *algú* va trucar a la porta... **TOC, TOC, TOC!**

—Qui hi ha? —vaig cridar exasperat—. Ara no tinc temps!

Però, un moment... *algú* estava **picant** a la finestra?! *Qui* podia ser?

QUI? QUI?? QUI???

Em vaig girar, però a la finestra no es veia ningú...

QUE ESTRANY!

Vaig obrir-la de bat a bat, i una ràfega d'aire glaçat com l'alè d'un espectre em va envestir de ple mentre les cortines em van **embolicar** com si fossin el llençol d'un fantasma... Auxiliii!

Per què, per què, per què m'ha de passar tot a mi?

Quan vaig aconseguir alliberar-me em vaig trobar davant... **NOSFERATU**, el ratpenat de companyia de la família Tenebrax!

Hola, babau!

Auxiiii!